

Magyarázó megjegyzések

A héa számlázásával kapcsolatos szabályok

(2010/45/EU tanácsi irányelv)

- **Mi a magyarázó megjegyzések célja?**

A magyarázó megjegyzések célja az európai uniós szinten elfogadott jogszabályok, ebben az esetben elsősorban a számlázásról szóló irányelv (2010/45/EU) jobb megértésének elősegítése. Az új jogszabály végrehajtását több mint egy évvel megelőzően történő közzétételük várhatóan lehetővé teszi, hogy a tagállamok egységesebben ültessék át a jogszabályt, az üzleti vállalkozások pedig megkapják az új szabályokhoz való időben történő alkalmazkodáshoz szükséges információkat.

Nem helyettesítik sem a héa-bizottság iránymutatásait, sem pedig a végrehajtási rendeletet, hiszen a jogalkotási folyamatban mindkettőnek megvan a maga szerepe.

- **Mit tartalmaznak a magyarázó megjegyzések?**

A „Magyarázó megjegyzések” célja, hogy azokat iránymutatást adó, a héa számlázásával kapcsolatos szabályok alkalmazásának tisztázására használható eszköznek tekintsek. Egyrészt gyakorlati segítséget nyújtanak, másrészt segítenek a jogszabály cikkeiben található egyes kérdések értelmezésében.

- **A magyarázó megjegyzések jellemzői**

A magyarázó megjegyzések közös munka eredményeként születtek: bár a megjegyzéseket az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság teszi közzé a honlapján, azok a tagállamokkal és az üzleti vállalkozásokkal folytatott megbeszélések eredményeként jöttek létre.

A tagállamok először a 2011 februárjában Máltán, a számlázásról tartott Fiscalis konferencián, majd a héa-bizottságban folyó tárgyalásokon fejtették ki véleményüket. Hasonlóképpen az üzleti vállalkozások nézeteiket vonatkozó európai szervezetek ad hoc üzleti csoportján és az elektronikus számlázással kapcsolatos ügyekben az Európai Szabványügyi Bizottságon (Comité Européen de Normalisation, CEN) keresztül ismertették.

Ezek a megjegyzések jogilag nem kötelező erejűek, csupán gyakorlati és informális iránymutatást adnak arról, hogy az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság véleménye szerint hogyan kell alkalmazni az európai uniós jogszabályokat. Nem képviselik a Bizottság nézetét, és a Bizottságot nem kötik az abban megfogalmazott nézetek.

Sőt, mivel a héa számlázásával kapcsolatos szabályozás irányelven alapul, minden tagállam maga felel azért, hogy a rendelkezéseket saját nemzeti jogába átültesse, és saját területén belül biztosítsa megfelelő alkalmazásukat.

Ennek fényében a szubszidiaritás alapelveit szem előtt tartva elmondható, hogy elsődlegesen a nemzeti adóhatóságok feladata, hogy tájékoztassák az adózókat az irányadó rendelkezések értelmezéséről és alkalmazásáról.

Ezért várható, hogy a tagállamok a héa számlázásával kapcsolatos új szabályok alkalmazására esetlegesen saját nemzeti iránymutatásokat dolgoznak ki. A tagállamok adóhatóságainak internetes címét, ahol az esetlegesen rendelkezésre álló nemzeti iránymutatások megtalálhatók, a következő honlap sorolja fel:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/tax/index_en.htm

A megjegyzések nem átfogó jellegűek: csak bizonyos számlázással kapcsolatos kérdéseket sorolnak fel, amelyekre vonatkozóan kívánatosnak tűnt, hogy azokhoz magyarázatot fűzzenek. Ez vagy a 2010/45/EU irányelv új szabályai miatt, vagy azért történt, mert úgy gondolták, hogy a héa-irányelv szabályai tekintetében tisztázásra van szükség.

A megjegyzések folyamatban lévő munka eredményei: e megjegyzések nem tekinthetők véglegesen lezártak, csupán egy adott pillanatban rendelkezésre álló ismeretekkel és tapasztalatokkal összhangban lévő helyzetet tükröznek. Idővel várható, hogy az esetjog, a héa-bizottság iránymutatásai és a gyakorlat ki fogják egészíteni a megjegyzésekben foglalt nézeteket.

A magyarázó megjegyzések tervezetében foglalt témák tárgymutatója

A: Papíralapú és elektronikus számlákkal kapcsolatos követelmények

1. A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük – a 2010/45/EU irányelv (10) preambulumbekkezdése
2. Az e-számlák fogalommeghatározása – 217. cikk
3. A termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének beleegyezése – 232. cikk
4. Az eredet hitelessége – 233. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
5. A tartalom sértetlensége – 233. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése
6. Olvashatóság – 233. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
7. Az eredet hitelessége, a tartalom sértetlensége és az olvashatóság biztosítása módjának megválasztása – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
8. Üzleti ellenőrzési eljárások – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
9. Megbízható ellenőrzési nyomvonal – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
10. Fokozott biztonságú elektronikus aláírás – 233. cikk (2) bekezdése
11. A kibocsátás időpontja és a megőrzési idő vége – 233. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
12. A számlák megőrzése – (lásd a D3 dokumentumot)

B: Számla kibocsátása

1. 219a. cikk – Melyik tagállam szabályait kell alkalmazni?
2. 221. cikk (3) bekezdése – Adómentes termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó tagállami számlázási szabályok
3. 220. cikk (2) bekezdése és 221. cikk (2) bekezdése – Adómentes pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó számlázási szabályok (135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja)
4. 224. cikk – Önszámlázással kiállított számlák

C: A számlák tartalma

1. 226. cikk (2) bekezdése – Sorszámozás
2. 226. cikk (7a) bekezdése – Pénzforgalmi elszámolás
3. 226. cikk (11) bekezdése – Adómentes termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások
4. 91. és 230. cikk – A héa összegének átváltása nemzeti pénznemre
5. 226b. cikk – Egyszerűsített számlák

D: A számlák megőrzése

1. 247. cikk – Megőrzési idő
2. 248a. cikk – Fordítás és a számlákon használt nyelvek
3. 247. cikk – Tárolóközeg

EURÓPAI BIZOTTSÁG

ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS
FŐIGAZGATÓSÁG
Közvetett adózás, adóigazgatás
C1. csoport: Héa és egyéb forgalmi adók

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma:**
A

Tárgy: Papíralapú és elektronikus számlákkal kapcsolatos követelmények

Háttér és témakörök

Jogalap: a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelv

Hivatkozások: a 217., 232. és 233. cikk, valamint a (10) preambulumbekkezdés

Témakörök:

1. A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük – a 2010/45/EU irányelv (10) preambulumbekkezdése
2. Az e-számlák fogalommeghatározása – 217. cikk
3. A termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének beleegyezése – 232. cikk
4. Az eredet hitelessége – 233. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
5. A tartalom sértetlensége – 233. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése
6. Olvashatóság – 233. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
7. Az eredet hitelessége, a tartalom sértetlensége és az olvashatóság biztosítása módjának megválasztása – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

8. Üzleti ellenőrzési eljárások – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
9. Megbízható ellenőrzési nyomvonal – 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
10. Fokozott biztonságú elektronikus aláírás – 233. cikk (2) bekezdése
11. A kibocsátás időpontja és a megőrzési idő vége – 233. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
12. A számlák megőrzése – (lásd a D3 dokumentumot)

Megjegyzések:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelv célja a számlázási szabályok előmozdítása és további egyszerűsítése a meglévő terhek és korlátok felszámolásával. Megteremti a papíralapú és az elektronikus számlák egyenlő kezelését (az e-számlákra ugyanaz az eljárás vonatkozik, mint a papíralapú számlákra) anélkül, hogy növekednének a papíralapú számlákkal kapcsolatos adminisztratív terhek, valamint célja, hogy az eredet hitelessége, a tartalom sértetlensége és az olvashatóság biztosítása terén a választás szabadságának megteremtésével elősegítse az e-számlázás elterjedését.

Az irányelv utal arra, hogy a számláknak pontosan tükrözniük kell a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat, ezért előírja, hogy a számlák kibocsátásának időpontjától a számlák megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számlák eredetének hitelességét, tartalmuk sértetlenségét és olvashatóságát. Ez üzleti ellenőrzési eljárásokkal érhető el, amelyek a számla és a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat biztosítanak, és amelyek biztosítják a termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó, illetve a számlakibocsátó azonosságát (az eredet hitelessége), valamint azt, hogy a héa-val kapcsolatos adatok (a héa-irányelvben előírt számlatartalom) a számlán változatlanok (a tartalom sértetlensége), és hogy a számla olvasható.

A számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesítő üzleti ellenőrzési eljárások alkalmazása használható valamennyi, akár papíralapú, akár elektronikus számla eredete hitelességének, tartalma sértetlenségének és olvashatóságának biztosítására. Az üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül például minősített hitelesítésen alapuló és biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel vagy elektronikus adatcserével (EDI) előállított fokozott biztonságú elektronikus

aláírásokkal¹ meghatározott technológiák révén biztosítható az elektronikus számlák eredetének hitelessége és tartalmuk sértetlensége. Az üzleti vállalkozások számára biztosítékot jelentenek arra, hogy teljesül az eredet hitelessége és a tartalom sértetlensége, így jogbiztonságot nyújtanak. Ezek azonban csak példaként szolgálnak, és más technológiák vagy eljárások is használhatók.

Az e-számlázás szabályainak részletes céljait a (8)–(11) preambulumbekkezdés tartalmazza. A hea-irányelv 217., 232. és 233. cikke módosult és tükrözi ezeket a célokat.

E cikkek megértésének elősegítésére szolgál ez a kiegészítő iránymutatás. A cél, hogy a tagállamok iránymutatás biztosításával segítséget kapjanak abban, hogy a cikkeket hogyan hajtsák végre és alkalmazzák következetesebben a nemzeti jogszabályaikban, valamint hogy az üzleti vállalkozások gyakorlati szempontból támogatásban részesüljenek.

¹ A minősített tanúsítványokon alapuló és biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel előállított fokozott biztonságú elektronikus aláírások szokásos megnevezése: „minősített elektronikus aláírások”.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: A -1**

Téma: A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük

Hivatkozás: a 2010/45/EU irányelv (10) preambulumbekzdése

A számláknak a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük, ezért biztosítani kell a számlák hitelességét, olvashatóságát és tartalmuk sértetlenségét. A számla és az ügylet közötti megbízható ellenőrzési nyomvonal létrehozására üzleti ellenőrzési eljárásokat lehet alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az (akár papíralapú, akár elektronikus) számlák megfeleljenek ezen követelményeknek.

Megjegyzések:

A (10) preambulumbekzdés utal arra, hogy a számlának tükröznie kell a tényleges termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást, ezért biztosítani kell az eredet hitelességét, a tartalom sértetlenségét és az olvashatóságot.

Minden adóalany köteles biztosítani, hogy a kibocsátandó számla adatai pontosan tükrözzék a tényleges termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást. Ennek módját az adóalany szabadon választja meg. A számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesítő üzleti ellenőrzési eljárás a számlákat és a termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat összekötő megbízható ellenőrzési nyomvonal létrehozásának egyik módja lehet.

Továbbá a 233. cikk (2) bekezdése megállapítja, hogy az adóalany az eredet hitelességének és a tartalom sértetlenségének biztosításával kapcsolatos kötelezettségét például az említett bekezdésben leírt technológiákkal, fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy elektronikus adatcserével (EDI) is teljesítheti. Ezek a technológiák azonban önmagukban nem bizonyíthatják, hogy a termékértékesítésre, illetve szolgáltatásnyújtásra sor került.

E kötelezettségek teljesítésére rendelkezésre álló módszereket a 233. cikknek megfelelően az adóalany választja meg.

Téma: Az e-számla fogalom meghatározása

Hivatkozás: 217. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában „elektronikus számla”: az ezen irányelvben előírt adatokat tartalmazó számla, amelyet elektronikus formában bocsátottak ki és fogadtak be.

Megjegyzések:

Az elektronikus számla fogalom meghatározásának egyetlen célja a 232. cikk alapján a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője beleegyezésének tisztázása, valamint a 247. cikk (2) bekezdésében a számlák megőrzésére vonatkozóan a tagállamoknak biztosított lehetőség alkalmazásának illusztrálása.

Az elektronikus számlának, pontosan úgy, ahogy a papíralapú számlának is, a héa-irányelvben meghatározott elemeket kell tartalmaznia.

Ezenkívül ahhoz, hogy a héa-irányelv szerint egy számlát elektronikus számlának lehessen tekinteni, elektronikus formában kell kibocsátani és kell befogadni. A formátumot az adóalany választja meg. Ide tartoznak a strukturált üzenetként (például XML) vagy más elektronikus formátumban (például e-mail PDF melléklettel vagy elektronikus, nem pedig papíralapú formátumban kapott fax) megjelenő számlák.

A fogalom meghatározás szerint nem minden elektronikus formátumban létrehozott számla tekinthető „elektronikus számlának”. Az elektronikus formátumban, például számviteli szoftverrel vagy szövegszerkesztő szoftverrel készült, de papíralapon elküldött vagy kapott számlák nem elektronikus számlák.

Ezzel szemben a papíralapon készült, szkennelt, e-mailen elküldött vagy kapott számlák elektronikus számlának tekinthetők.

A számla elektronikus formátumának típusa nem lényeges, csak az, hogy a számla a kibocsátáskor és a megérkezéskor elektronikus formátumú legyen. Ez lehetővé teszi, hogy az elektronikus számlákat egy adott formátumban küldjék el és kapják meg, majd azokat más formátumba konvertálják.

Egy számla akkor tekinthető kibocsátottnak, ha a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó vagy a nevében fellépő harmadik fél, vagy önszámlázás esetében a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője a számlát úgy bocsátja rendelkezésre, hogy azt a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője megkaphassa. Ez azt jelentheti, hogy a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének az elektronikus számlát például e-mailen vagy biztonságos kapcsolaton keresztül közvetlenül, vagy például egy vagy több szolgáltatón keresztül közvetve továbbítják, vagy, hogy egy internetes portálon keresztül vagy más módszerrel bocsátják a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének rendelkezésére, és teszik számára hozzáférhetővé.

A termékértékesítőnek vagy szolgáltatásnyújtónak a számla meghatározott határidőn belüli kibocsátására vonatkozó kötelezettségének (222. cikk), valamint a számlabefogadónak a számlák megőrzésére vonatkozó kötelezettségének teljesítéséhez fontos annak a dátumnak a meghatározása, amely a számla kibocsátási dátumának tekinthető.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: A -3**

Téma: A termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének beleegyezése

Hivatkozás: 232. cikk

Elektronikus számla alkalmazásához a számlabefogadó beleegyezése szükséges.

Megjegyzések:

Annak hangsúlyozása, hogy az elektronikus számlák alkalmazásához a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének beleegyezése szükséges, főként azzal indokolható, hogy az elektronikus számla fogadásának, illetve a hitelesség, a sértetlenség és az olvashatóság biztosításának a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője részéről technikai feltételei vannak, amelyeket az elektronikus számlák fogadásához esetleg ki kell alakítani, és amelyek papíralapú számláknál nem állnak fenn.

Tekintettel arra, hogy a papíralapú és az elektronikus számlákat egyenlően kell kezelni, az elektronikus számlák alkalmazásához a termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének beleegyezése hasonlóképpen határozható meg, mint ahogy a papíralapú számla alkalmazását a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője elfogadja. Ez történhet írásbeli beleegyezéssel, amely lehet formális vagy nem formális, vagy a kapott számla feldolgozásával vagy kifizetésével történő hallgatóságos hozzájárulással.

Mindenesetre az elektronikus számlák használatáról végül a kereskedelmi partnerek közötti megállapodás dönt.

Téma: Az eredet hitelessége

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése

Az „eredet hitelessége” a termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó, illetve a számlakibocsátó azonosságának biztosítását jelenti.

Megjegyzések:

A számla eredete hitelességének biztosítása mind a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybevevő adóalany, mind pedig a terméket értékesítő, illetve a szolgáltatást nyújtó adóalany kötelezettsége. Egymástól függetlenül biztosíthatják az eredet hitelességét.

Négy szempontot kell figyelembe venni.

1. A termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó általi biztosítás

A termékértékesítőnek, illetve a szolgáltatásnyújtónak képesnek kell lennie annak bizonyítására, hogy a számlát valóban ő vagy az ő nevében és megbízásából állították ki. Ez a számla számviteli bizonylatok közötti nyilvántartásával érhető el. Önszámlázás vagy a számla harmadik fél által történő kiállítása esetén ez az igazoló dokumentumokkal bizonyítható.

2. A termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője általi biztosítás

A terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybevevő adóalanynak biztosítania kell, hogy a kapott számla a termék értékesítőjétől, illetve a szolgáltatás nyújtójától vagy a számla kibocsátójától származik.

Ennek érdekében az adóalany **kétféle lehetőség** közül választhat. Az első, hogy ellenőrzi a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó számlán megnevezett azonosságára vonatkozó adat helyességét. A második a számlakibocsátó azonosságának ellenőrzése.

a) A termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó azonosságának biztosítása

A termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó azonossága olyan adat, amelynek mindig szerepelnie kell a számlán. Ez azonban önmagában nem elegendő az eredet

hitelességének biztosításához. A termék beszerzőjének, illetve a szolgáltatás igénybevevőjének biztosítani kell, hogy a számlán szereplő termékeket, illetve szolgáltatásokat ténylegesen a számlán megnevezett termékértékesítő, illetve szolgáltatásnyújtó értékesítette, illetve nyújtotta. Az adóalany e kötelezettsége teljesítéséhez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárást alkalmazhat, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

a) A számlakibocsátó azonosságának biztosítása

Az adóalany a számlakibocsátó azonosságának biztosításához például fokozott biztonságú elektronikus aláírást vagy EDI-t használhat. Ez azonban nem sérti a 2010/45/EU irányelv (10) preambulumbekzdését, amely előírja, hogy a számláknak mindenekelőtt a tényleges termékértékesítéseket, illetve szolgáltatásnyújtásokat kell tükrözniük.

A számlakibocsátó azonosságának biztosítása azokban az esetekben is alkalmazható, amikor a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó állította ki a számlát, és akkor is, amikor harmadik fél állította ki a számlát, vagy a számlázás önszámlázással történt.

Téma: A tartalom sértetlensége

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése

A „tartalom sértetlensége” azt jelenti, hogy az ezen irányelv által előírt tartalmat nem változtatták meg.

Megjegyzések:

A számla tartalma, amelyre vonatkozóan a sértetlenséget biztosítani kell, a hea-irányelvben meghatározott tartalom.

A tartalom sértetlenségének biztosítása mind a termékértékesítő, illetve a szolgáltatást nyújtó adóalany, mind pedig a terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybevevő adóalany kötelezettsége. Mindketten önállóan választhatják meg, hogy e kötelezettségüknek milyen módon tesznek eleget, vagy megállapodhatnak abban, hogy például bizonyos technológia, például EDI vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírások révén biztosítják a tartalom változatlanosságát. Az adóalany választhat, hogy e kötelezettsége teljesítéséhez például a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesítő üzleti ellenőrzési eljárást vagy pedig bizonyos technológiákat alkalmaz.

Az, hogy a számla tartalmában nem történt változás (a tartalom sértetlensége) nem kapcsolódik az elektronikus számla formátumához. Feltéve, hogy a számla hea-irányelv által előírt tartalma változatlan, az ezt a tartalmat tartalmazó formátum más formátumokba konvertálható. Ez lehetővé teszi, hogy a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője, vagy a nevében eljáró szolgáltató az elektronikus adatokat konvertálja, vagy más módon állítsa elő annak érdekében, hogy az illeszkedjen a saját informatikai rendszerébe, vagy pedig az idővel bekövetkező technológiai változások miatt.

Abban az esetben, ha az adóalany úgy dönt, hogy a tartalom sértetlenségével kapcsolatos követelményt a fokozott biztonságú elektronikus aláírás alkalmazásával teljesíti, az egyik formátumból a másikba történő konvertálás esetén a változást ellenőrzési nyomvonalban kell rögzíteni.

Még abban az esetben is, ha a tagállamok élnek a 247. cikk (2) bekezdése szerinti lehetőséggel, és előírják, hogy a számlát eredeti, papír-, illetve elektronikus formában kell megőrizni, a számla formátuma mindenképpen megváltoztatható.

A forma a számla típusára (papíralapú vagy elektronikus), a formátum pedig az elektronikus számla megjelenítésére vonatkozik. A formátum változása jelentheti például a dátum megjelenítésének módját, például nn/hh/éééé változása a éééé/hh/nn formátumra, vagy magának a fájl típusnak a változása, például XML.

Téma: Olvashatóság

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése

*A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és **olvashatóságát**, akár papíralapú, akár elektronikus formában bocsátották ki.*

*Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és **olvashatóságát**. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.*

Megjegyzések:

A számla olvashatósága azt jelenti, hogy a számla az ember számára olvasható. Ennek a megőrzési idő végéig így kell lennie. A számlának olyan írásmódot kell tartalmaznia, amely lehetővé teszi a számla hea-val kapcsolatos valamennyi tartalmának pontos olvashatóságát, papíron vagy képernyőn, anélkül, hogy azt alaposan meg kellene vizsgálni vagy magyarázatra lenne szükség. Így például az EDI üzenetek, az XML üzenetek vagy más strukturált üzenetek az eredeti formátumban nem tekinthetők az ember számára olvashatónak (konvertálási folyamatot követően ember számára olvashatónak tekinthetők – lásd lent).

Az elektronikus számlák esetében ez a feltétel akkor tekinthető teljesítettnek, ha a számla kérésre ésszerű időn belül, ugyanolyan módon, ahogy a 245. cikk (1) bekezdése előírja, késedelem nélkül – többek között konvertálási eljárást követően is – az ember számára olvasható formában képernyőn vagy nyomtatva bemutatható. Ellenőrizhetőnek kell lennie, hogy az eredeti elektronikus fájl adataihoz képest a bemutatott olvasható dokumentum adataiban nem történt változás.

Az olvashatóság biztosítása érdekében az e-számla formátum megfelelő és megbízható megjelenítőjének a teljes megőrzési idő alatt rendelkezésre kell állnia.

Az elektronikus számla olvashatósága a kibocsátás időpontjától a megőrzési idő végéig bármilyen módon biztosítható, de a fokozott biztonságú elektronikus aláírások és az EDI a 233. cikk (2) bekezdése szerint önmagukban nem elegendőek az olvashatóság biztosítására.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: A -7**

Téma: Az eredet hitelessége, a tartalom sértetlensége és az olvashatóság biztosítása módjának megválasztása

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

Megjegyzések:

Mind a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó, mind pedig a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője szabadon megválaszthatja, hogy milyen módon biztosítja a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. A választást a tagállamok nem korlátozhatják.

Ha a tagállamok iránymutatást adnak ki, egyértelművé kell tenni, hogy az csak iránymutatásra szolgál, és nem korlátozza az adóalany választását.

A 2010/45/EU irányelvben az eljárások, illetve technológiák vonatkozásában felsorolt három példa (megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesítő üzleti ellenőrzési eljárások, fokozott biztonságú elektronikus aláírások és EDI) nem jelent akadályt abban, hogy más technológiákat vagy eljárásokat alkalmazzanak, ha azok megfelelnek az eredet hitelességével, a tartalom sértetlenségével és az olvashatóság biztosításával kapcsolatos feltételeknek.

Téma: Üzleti ellenőrzési eljárások

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesít.

Megjegyzések:

Az üzleti ellenőrzési eljárás megnevezés széles körű fogalmat takar. Ez az az eljárás, amelyet a pénzügyi, számviteli és szabályozási beszámlók ésszerű biztosításáért, valamint a jogi előírások betartásáért felelős személyek (vezetőség, személyzet és tulajdonosok) dolgoznak ki, hajtanak végre és aktualizálnak.

Különösen a 233. cikkel összefüggésben ezen eljárás alatt azt az eljárást kell érteni, amellyel az adóalany ésszerű szinten biztosította, végrehajtotta és aktualizálta a termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó vagy a számlakibocsátó azonosságát (az eredet hitelessége), továbbá azt, hogy a héa-val kapcsolatos tartalom nem módosult (a tartalom sértetlensége), valamint a kibocsátás időpontjától a megőrzési idő végéig biztosította a számla olvashatóságát.

Az üzleti ellenőrzési eljárásoknak meg kell felelniük az adóalany méretének, tevékenységének és típusának, valamint figyelembe kell venniük a tranzakciók számát és értékét, valamint a termékértékesítőket, illetve szolgáltatásnyújtókat és a termék beszerzőinek, illetve a szolgáltatás igénybevevőinek számát és típusát. Adott esetben más tényezőket is figyelembe kell venni.

Az üzleti ellenőrzési eljárások körébe tartozik például az igazoló dokumentumok egyeztetése. Az igazoló dokumentumoknak tulajdonított jelentőségnek olyan tényezőket kell tükröznie, mint például azt, hogy az igazoló dokumentumok kibocsátója milyen mértékben független az adóalanytól, és ezek a dokumentumok milyen súllyal szerepelnek a számviteli folyamatban. Az ilyen típusú üzleti ellenőrzési eljárás fontos aspektusa, hogy a számlát az üzleti és számviteli folyamaton belül ellenőrzik, nem pedig független, önálló dokumentumként kezelik.

Nem szabad elfeledkezni arról, hogy a számla, legyen szó papíralapú vagy elektronikus számláról, általában csupán egyetlen dokumentum az egy tranzakcióhoz kapcsolódó és azt dokumentáló több dokumentum közül (például megrendelés, szerződés, fuvarokmány, fizetési felszólítás stb.).

A termékértékesítő, illetve a szolgáltatásnyújtó esetében a számlának meg kell felelnie a megrendelésnek, a fuvarokmányoknak és a fizetés beérkezésének. A termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője esetében a számlának meg kell felelnie a jóváhagyott megrendelésnek (a megrendelés visszaigazolásának), a szállítólevélnek, a fizetésről és átutalásról szóló értesítésnek. Ezek azonban csak az esetlegesen rendelkezésre álló tipikus dokumentumokra vonatkozó példák. Számos más dokumentum is egyeztethető a számlával.

Téma: Megbízható ellenőrzési nyomvonal

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

*Az egyes adóalanyok határozzák meg, hogy milyen módon biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát. Ez bármely olyan üzleti ellenőrzési eljárással elérhető, amely a számla és a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás között **megbízható ellenőrzési nyomvonalat** létesít.*

Megjegyzések:

A számvitelen belül az ellenőrzési nyomvonal úgy írható le, mint egy tranzakció dokumentált áramlása a kezdetektől, a forrásdokumentumtól, például a megrendeléstől a tranzakció befejeződéséig, például az éves beszámolóban történő végleges rögzítésig, és fordítva, ami megteremti a folyamatban szereplő különböző dokumentumok közötti kapcsolatot. Az ellenőrzési nyomvonal forrásdokumentumokat, feldolgozott tranzakciókat és a kettő közötti kapcsolatra vonatkozó hivatkozásokat foglal magában.

Egy ellenőrzési nyomvonal akkor megbízható, ha az igazoló dokumentumok és a feldolgozott tranzakciók közötti kapcsolat könnyen követhető (azáltal, hogy elegendő adat áll rendelkezésre a dokumentumok összekapcsolásához), és ez a kapcsolat megfelel a megállapított eljárásoknak, valamint tükrözi a ténylegesen bekövetkezett folyamatokat. Ez például harmadik felektől származó dokumentumokkal, például bankszámlakivonatokkal, a termékértékesítőtől, illetve a szolgáltatásnyújtótól vagy a termék beszerzőjétől, illetve a szolgáltatás igénybevevőjétől származó dokumentumokkal (a másik féltől származó dokumentumokkal) és belső ellenőrzésekkel, például a feladatok elkülönítésével érhető el.

A héa tekintetében az ellenőrzési nyomvonalnak a 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint ellenőrizhető kapcsolatot kell létrehoznia a számla és a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás között annak érdekében, hogy lehetővé váljon annak ellenőrzése, hogy a számla tükrözi-e a létrejött termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást.

Azokat a módokat, amelyekkel az adóalany kimutathatja a számla és a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás közötti kapcsolatot, az adóalany választhatja meg. A tagállam iránymutatást bocsáthat ki annak érdekében, hogy segítse az adóalanyokat megbízható ellenőrzési nyomvonal létrehozásában, de ez az iránymutatás nem tartalmazhat kötelező

előírásokat. Példaként említhető több különböző dokumentum, például a megrendelés, a fuvarokmányok és maga a számla e dokumentumok egymással való megfelelésének nyomon követésével vagy a pusztán tény, hogy ez a három dokumentum valóban illeszkedik egymáshoz.

Az üzleti ellenőrzési eljárásokhoz hasonlóan a megbízható ellenőrzési nyomvonalnak meg kell felelnie az adóalany méretének, tevékenységének és típusának, valamint figyelembe kell vennie a tranzakciók számát és értékét, valamint a termékértékesítőket, illetve szolgáltatásnyújtókat és a termék beszerzőit, illetve a szolgáltatás igénybevevőinek számát és típusát. Adott esetben más tényezőket, például a pénzügyi jelentésre és ellenőrzésre vonatkozó követelményeket is figyelembe kell venni.

Téma: Fokozott biztonságú elektronikus aláírás és EDI

Hivatkozás: 233. cikk (2) bekezdés

Elektronikus számla eredetének hitelessége és tartalmának sértetlensége az (1) bekezdésben leírt üzleti ellenőrzési eljárásokon kívül bizonyos technológiákkal is biztosítható, például az alábbiakkal:

a) az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv () 2. cikkének 2. pontja szerinti **fokozott biztonságú elektronikus aláírással**, amely az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 10. pontja szerinti minősített tanúsítványon alapul, és amelyet az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel hoztak létre;*

*b) az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 1994/820/EK bizottsági ajánlás (**) 1. mellékletének 2. cikkében meghatározott **elektronikus adatcsere (EDI)** révén, ha a cserére vonatkozó megállapodás előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását.*

Megjegyzések:

A két lehetőség, a fokozott biztonságú elektronikus aláírás és az EDI csupán példaként szolgálnak, amelyeket nem lehet kötelezően előírni az elektronikus számlázási technológiákra, amelyekkel biztosítható az eredet hitelessége és a tartalom sértetlensége. Abban az esetben, ha az elektronikus számlák nem felelnek meg a 233. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek, még megfelehetnek a 233. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott üzleti ellenőrzési eljárásokkal kapcsolatos előírásoknak, vagy egy másik technológia (beleértve például az olyan, fokozott biztonságú elektronikus aláírásokat, amelyek nem egy minősített tanúsítványon alapulnak) vagy eljárás révén megfelehetnek az eredet hitelességével és a tartalom sértetlenségével kapcsolatos feltételnek.

Az EDI az 1994/820/EK bizottsági ajánlással összhangban a strukturált adatok cseréjére vonatkozó megállapodáson alapul, és valamennyi szabványos formátumra vonatkozhat. Nem csak az EDIFACT-ra vonatkozik, amely csupán egyike ezeknek a formátumoknak.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: A -11**

Téma: A kibocsátás időpontja és a megőrzési idő vége

Hivatkozás: 233. cikk (1) bekezdésének első albekezdése

A számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát, akár papíralapú, akár elektronikus formában bocsátották ki.

Megjegyzések:

Az az időtartam, amíg biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát, a számla kibocsátásának időpontjától a számla megőrzési idejének végéig tart. A megőrzési időt a tagállam határozza meg a héa-irányelvnek megfelelően (247. cikk). A számla kibocsátására rendelkezésre álló határidőt szintén a héa-irányelv (222. cikk) határozza meg.

A kibocsátás időpontja és a megőrzési idő vége közötti időszak bármely pillanatában az adóalanyoknak biztosítani kell a számla eredetének hitelességét, tartalma sértetlenségét és olvashatóságát. Mivel azonban idővel változik az üzleti gyakorlat, azok a módok is változhatnak, amelyekkel biztosítják a számla eredetének hitelességét, tartalma sértetlenségét és olvashatóságát.

EURÓPAI BIZOTTSÁG

ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS

FŐIGAZGATÓSÁG

Közvetett adózás, adóigazgatás

C1. csoport: Héa és egyéb forgalmi adók

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: B**

Tárgy: Számla kibocsátása

Témakörök

Jogalap: a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelv

Hivatkozások: 219a., 220., 221. 222. és 224. cikk

Témakörök

1. 219a. cikk – Melyik tagállam szabályait kell alkalmazni?
2. 221. cikk (3) bekezdése – Adómentes termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó tagállami számlázási szabályok
3. 220. cikk (2) bekezdése és 221. cikk (2) bekezdése – Adómentes pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó számlázási szabályok (135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja)
4. 224. cikk (1) bekezdése – Önszámlázással kiállított számlák

Téma: Melyik tagállam szabályait kell alkalmazni?

Hivatkozás: 219a. cikk

A 244–248. cikk sérelme nélkül az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) ponttól eltérően a számlázásra azon tagállam szabályai vonatkoznak, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályait kell alkalmazni, amelyben a teljesítésre kötelezett az adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem abban a tagállamban telepedett le, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy letelepedése abban a tagállamban nem érinti a termék értékesítését vagy a szolgáltatás nyújtását a 192a. cikk szerint, és a héra megfizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője.

Amennyiben azonban a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője állítja ki a számlát (önszámlázás), a számlázásra az (1) pont vonatkozik.

b) az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének.

Megjegyzések:

Abban az esetben, ha a vállalkozások a terméket, illetve a szolgáltatást más tagállamok beszerzői, illetve igénybevevői számára szállítják, illetve nyújtják, nehéz lehet annak megállapítása, hogy mely tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni. Annak

tisztázására, hogy mely szabályokat kell alkalmazni, valamint a vállalkozások jogbiztonságának érdekében a héa-irányelv kiegészült a 219a. cikkel.

A 219a. cikk célja, hogy egyértelmű szabályokat határozzon meg arra vonatkozóan, hogy a héa-t érintő termékértékesítésekkel, illetve szolgáltatásnyújtásokkal kapcsolatban melyik tagállamnak kell megállapítania a számlázási szabályokat. Ezek a szabályok nem vonatkoznak a számlák megőrzésére vonatkozó szabályokra, viszont vonatkoznak az egyéb, a számla kibocsátásával, tartalmával vagy egyszerűsítési intézkedéseivel kapcsolatos számlázási szabályokra, ha a tagállamnak választási lehetősége van, vagy a számlaadási kötelezettség nemzeti témához kapcsolódik.

Például az összesítő számlákra vonatkozó időszak meghosszabbításáról vagy az adóalany nevében és megbízásából kibocsátandó, önszámlázással kiállított számlák igényléséről a tagállamok döntenek. Az ezeket és más opciókat alkalmazó tagállam a 219a. cikkben említett tagállam, kivéve, ha másutt ezt kifejezetten meghatározzák.

Az olyan számlázási követelményeket, mint például az adómentes termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó nemzeti hivatkozást vagy a héa összegének pénznemét, miközben a tagállam ezeket nem írhatja elő, egy adott tagállamra vonatkozóan mégis tisztázni kell. Ezekben az esetekben és más esetekben, amikor megfelelő nemzeti előírásokra van szükség, a vonatkozó tagállam a 219a. cikkben meghatározott tagállam.

A főszabály szerint a számlázási szabályokat a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam állapítja meg.

A főszabály alól azonban két kivétel van, amelyeket a 219a. cikk (2) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének b) pontja határoz meg. Ide tartoznak a fordított adózás alá tartozó határokon átnyúló termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások és az EU-n kívül adóköteles termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások. Ezekben az esetekben a számlázásra azon tagállam szabályai vonatkoznak, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás nyújtójának székhelye van, ahonnan a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végzi, vagy ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

Bár nem teljes körűen, de a mellékletben található táblázatok szemléltető példákat sorolnak fel arra, hogy mely tagállamok szabályait kell alkalmazni.

Az EU-ban adóköteles termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást végző, az EU-ban székhellyel nem rendelkező termékértékesítőkre, illetve szolgáltatásnyújtókra a kivételek nem vonatkoznak, hanem esetükben mindig az alapvető számlázási szabály, azaz a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam szabályai érvényesek.

Hasonlóképpen mindig a főszabály vonatkozik az önszámlázással kiállított számlákra, amelyek esetében a számlát kiállító vevő, illetve megrendelő köteles a héa megfizetésére

a fordított adózási eljárás alapján. Így a számlázási szabályokat a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam állapítja meg.

Egy EU-n kívüli országból az EU egyik tagállamába történő, termékimportot eredményező termékértékesítés esetén a termékértékesítés helye az EU-n kívül található. A termékértékesítés tehát nem az EU-n belül történik, és amikor a termék értékesítője az EU-n kívül található, egyetlen tagállam számlázási szabályai sem alkalmazandók. Ezenkívül nincs az EU-ba történő termékimporttal kapcsolatos számlázási kötelezettség.

Abban az esetben, ha a fordított adózási eljárás alapján a hÉa megfizetésére a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett, aki a hÉa-irányelv 204. cikke alapján adóképviseletet jelöl ki, a 219a. cikk (2) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni, mintha a hÉa-fizetési kötelezettség továbbra is a termék beszerzőjét, illetve a szolgáltatás igénybevevőjét terhelné. Ha ebben az esetben az adóképviselet is kibocsátja a számlát, úgy kell kezelni, mintha a számlát a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője bocsátotta volna ki, és így a 219a. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni.

Melléklet

Termékértékesítés

A termékértékesítés típusa	Tagállam vagy a termékértékesítő szerinti ország	Tagállam vagy a termék beszerzője szerinti ország	Az áruk mozgása	Tagállam vagy az adózási szerinti ország	A 219a. cikket alkalmazó tagállam	Hivatkozás a 219a. cikkekre
Belföldi termékértékesítés	A	A	A-ból A-ba	A	A	(1) bekezdés
Adómentes Közösségen belüli értékesítés	A	B	A-ból B-be	A	A	(1) bekezdés
Adómentes Közösségen belüli értékesítés ön számlázással kiállított	A	B	A-ból B-be	A	A	(1) bekezdés

számlával						
Távértékesítés	A	B	A-ból B-be	B	B	(1) bekezdés
Határokon átnyúló értékesítés magánszemélynek (a távértékesítésre vonatkozó határérték alatt)	A	B	A-ból B-be	A	A	(1) bekezdés
Közösségen belüli háromoldalú értékesítés második lába	B	C	A-ból C-be	C	B	(2) bekezdés a) pontja
A 194. cikk szerint a hűtő megfizetésére kötelezett vevő	A	B	B-ből B-be	B	A	(2) bekezdés a) pontja
Határokon átnyúló gáz- vagy villamosenergia-értékesítés	A	B	A-ból B-be	B	A	(2) bekezdés a) pontja
Kivétel	A	Harmadik ország	A-ból harmadik országba	A	A	(1) bekezdés
EU-n kívüli értékesítés	A	Harmadik ország	Harmadik országban	Az EU-n kívül	A	(2) bekezdés b) pontja
Behozatal	Harmadik ország	A	Harmadik országból A-ba	Az EU-n kívül	Az EU-n kívül	(1) bekezdés

Szolgáltatásnyújtás

A szolgáltatásnyújtás típusa	Cikk	A szolgáltatásnyújtója szerinti tagállam	Tagállam vagy a szolgáltatás igénybevevője szerinti ország	Tagállam vagy az adózás szerinti ország	A 219a. cikket alkalmazó tagállam	Hivatkozás a 219a. cikkekre
Általános B2B szolgáltatások nyújtása	44.	A	A	A	A	(1) bekezdés
Határokon átnyúló B2B szolgáltatásnyújtás	44. és 196.	A	B	B	A	(2) bekezdés a) pontja
Határokon átnyúló B2B szolgáltatásnyújtás és a szolgáltatás igénybevevője bocsátja ki a számlát	44., 196. és 224.	A	B	B	B	(1) bekezdés
Általános B2C szolgáltatások nyújtása	45.	A	B	A	A	(1) bekezdés
Ingalanhoz kapcsolódó szolgáltatások (az ingatlan a C tagállamban van, nincs fordított adózás)	47.	A	B	C	C	(1) bekezdés
B2B szolgáltatások	44.	A	Harmadi	Harmadi	A	(2) bekezdés b)

EU-n kívüli megrendelő részére			k ország	k ország		pontja
Bizonyos B2C szolgáltatások EU-n kívüli megrendelő részére	59.	A	Harmadik ország	Harmadik ország	A	(2) bekezdés b) pontja

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: B-2**

Téma: Adómentes termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó tagállami számlázási szabályok

Hivatkozás: 221. cikk (3) bekezdés

A tagállamok felmenthetik az adóalanyokat a 220. cikk (1) bekezdésében vagy a 220a. cikkben megállapított számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 110. és a 111. cikk, a 125. cikk (1) bekezdése, a 127. cikk, a 128. cikk (1) bekezdése, a 132. cikk, a 135. cikk (1) bekezdésének h)–l) pontja, a 136., a 371., a 375., a 376. és a 377. cikk, a 378. cikk (2) bekezdése, a 379. cikk (2) bekezdése és a 380–390b. cikk értelmében – az előző fázisban megfizetett héra levonásának jogával vagy anélkül – adómentesek.

Háttér:

A 219a. cikk meghatározza, hogy melyik tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni.

A 221. cikk (3) bekezdése alapján a tagállamoknak a számlázás tekintetében választási lehetősége van abban az esetben, ha a termékértékesítésre, illetve a szolgáltatásnyújtásra az adott tagállamban kerül sor. Ez felvet egy kérdést, amelyben két szabály keveredik, a 219a. cikk, amely meghatározza, hogy melyik tagállam számlázási szabályait kell alkalmazni, és a 221. cikk (3) bekezdése, amely más tagállamok számára választási lehetőséget biztosít.

Megjegyzések:

A 221. cikk (3) bekezdésében említett határokon átnyúló adómentes termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás esetében, amikor a termék értékesítője, illetve a szolgáltatás nyújtója nem a termékértékesítés, illetve a szolgáltatás teljesítésének helye szerinti tagállamban rendelkezik székhellyel, és a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője kötelezett a héra megfizetésére (fordított adózás), az a tagállam határozza meg a számlázási szabályokat, amelyben a termék értékesítőjének, illetve a szolgáltatás nyújtójának a székhelye van (219a. cikk (2) bekezdésének a) pontja). A termékértékesítés, illetve a szolgáltatás teljesítésének helye szerinti tagállam (A) azonban felmentheti az adóalanyt a számlaadási kötelezettség alól (221. cikk (3) bekezdése)). Mivel ebben az esetben az adott tagállam (A) nem a számlázási szabályokat megállapító tagállam (B),

ezért ezekre a termékértékesítésekre, illetve szolgáltatásnyújtásokra mindig fennáll a számlaadási kötelezettség.

A fenti esetben a 226. cikk (11a) bekezdésének megfelelően a „fordított adózás” kifejezésnek meg kell jelennie a számlán (lásd a C3 dokumentumot is).

Egy tagállam csak abban az esetben mentheti fel az adóalanyt a számlaadási kötelezettség alól, ha a 221. cikk (3) bekezdésében említett adómentes termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás ugyanabban a tagállamban teljesül, mint amelyik a 219a. cikk szerint meghatározza a számlázási szabályokat.

Összefoglalva: e határokon átnyúló B2B adómentes termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetében mindig van számlaadási kötelezettség.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: B-3**

Téma: Adómentes biztosítási és pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó számlázási szabályok (135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja)

Hivatkozások: 220. és 221. cikk

220. cikk (2) bekezdése

Az (1) bekezdéstől eltérően és a 221. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja alapján adómentes szolgáltatásnyújtás esetében nem kötelező számlát kiállítani.

221. cikk (2) bekezdés

A tagállamok a 226. vagy a 226b. cikkben megkívánt adatokat tartalmazó számla kiállítására kötelezhetik a területükön letelepedett adóalanyokat vagy azokat az adóalanyokat, amelyeknek az adott tagállam területén található az az állandó telephelye, ahonnan a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás történik, a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja értelmében adómentes olyan szolgáltatásnyújtás tekintetében, amelyet az említett adóalanyok a területükön vagy a Közösség területén kívül teljesítenek.

Háttér:

Általában számlaadási kötelezettséget adóalanyok közötti adóköteles termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás esetén írnak elő, azzal, hogy a tagállamok e számlázási kötelezettség alól bizonyos termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetén mentességet adhatnak.

A 2010/45/EU irányelv a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja értelmében adómentes szolgáltatásnyújtások esetében megváltoztatja a szabályokat, ami szerint e szolgáltatásnyújtások esetében már nem ír elő számlaadási kötelezettséget (220. cikk (2) bekezdése), de a tagállamok, ha úgy döntenek, számlaadási kötelezettséget vezethetnek be. A számla csak abban az esetben követelhető meg, ha a szolgáltatás nyújtójának székhelye az adott tagállamban van, és ott van az adózás helye, vagy ha a szolgáltatás teljesítésének helye az EU-n kívülre esik.

Megjegyzések:

A tagállamok a 135. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja értelmében adómentes szolgáltatásnyújtások tekintetében, amikor a szolgáltatás nyújtója – amely a területükön telepedett le, amelynek az adott tagállam területén található az az állandó telephelye, ahonnan a szolgáltatásnyújtás történik – egy másik tagállamban adóköteles szolgáltatást teljesít, mentesítést adhatnak a számlaadási kötelezettség alól.

Ha az adózás helye és a szolgáltatást nyújtó székhelye ugyanabban a tagállamban van, az adott tagállam a B2B és a B2C szolgáltatásnyújtások esetében megkövetelheti a számlaadást.

Összefoglalva: a 221. cikk (2) bekezdése szerinti lehetőség a belföldi szolgáltatásnyújtások és az EU-n kívüli szolgáltatásnyújtások esetében igen, a más tagállamokkal történő B2B tranzakciók esetében azonban nem alkalmazható.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: B-4**

Téma: Önszámlázással kiállított számlák

Hivatkozás: 224. cikk (1) bekezdése

*Az adóalany által teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számlát **kiállíthatja a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő is**, feltéve, hogy a felek előzetes megállapodást kötöttek, valamint létezik minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására vonatkozó eljárás. A tagállamok megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és megbízásából bocsássák ki.*

Háttér:

Az önszámlázással kiállított számlákra vonatkozó szabályok alkalmazásának egységesebbé kell válnia a tagállamok által alkalmazható számos opció és feltétel megszüntetésével. Bár a vevő és az eladó közötti előzetes megállapodásra vonatkozó feltétel, valamint a minden ilyen számla elfogadására vonatkozó eljárás továbbra is fennmarad, az ezeket a feltételeket meghatározó tagállamra való hivatkozást törlik. Szükség van tehát annak tisztázására, hogy mit jelent az előzetes megállapodás és a minden ilyen számla elfogadása kifejezés.

Megjegyzések:

A 224. cikk szerinti előzetes megállapodásra és a termék értékesítője és a szolgáltatás igénybevevője közötti elfogadási eljárásra vonatkozó feltételeket a két félnek kell meghatározni.

A tagállamok nem írhatják elő a két fél közötti megállapodás típusát. Az „előzetes” megállapodás azonban azt jelenti, hogy a megállapodást az önszámlázással kiállított számlák kibocsátása előtt megkötik. Az adóhatóságok kérésére továbbá a két félnek bizonyítania kell, hogy létezett előzetes megállapodás. Ennek figyelembevételével ajánlott, hogy a kereskedelmi partnerek jogbiztonsága érdekében megőrizzék az előzetes megállapodás bizonyítékát.

A minden ilyen számla elfogadására vonatkozó eljárás lehet explicit vagy implicit. Előzetes megállapodással erről megállapodás születhet és leírhatják, vagy bizonyítható a

számla feldolgozásával vagy a fizetésnek a termék értékesítője, illetve a szolgáltatás nyújtója általi elismerésével.

EURÓPAI BIZOTTSÁG
ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS
FŐIGAZGATÓSÁG
Közvetett adózás, adóigazgatás
C1. csoport: Héa és egyéb forgalmi adók

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma:**
C

Tárgy: A számlák tartalma

Háttér és témakörök

Jogalap: a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelv

Hivatkozások: 91., 226., 226b. és 230. cikk

Témakörök:

1. 226. cikk (2) bekezdése – Sorszámozás
2. 226. cikk (7a) bekezdése – Pénzforgalmi elszámolás
3. 226. cikk (11) bekezdése – Adómentes termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások
4. 91. és 230. cikk – A héa összegének átváltása nemzeti pénznemre
5. 226b. cikk – Egyszerűsített számlák

Megjegyzések:

A számla tartalma európai uniós szinten harmonizált, és a tagállamok mozgástere e téren nagyon szűk. Ami a 2010/45/EU irányelv által a számlák tartalma tekintetében bevezetett változásokat illeti, elsősorban a vállalkozásokra háruló terhek csökkentése

érdekében ezeket és a meglévő cikkeket, amelyek bár nem változtak, de szerte az EU-ban értelmezésbeli eltérésekhez vezettek, tisztázni kell.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: C-1**

Téma: Sorszámozás

Hivatkozás: 226. cikk

2. a számlát egyedileg azonosító, egy vagy több számsorból álló sorszám;

Megjegyzések:

A 226. cikk 2. pontjában előírt, a számlát egyedileg azonosító sorszám egy vagy több számsorból állhat, amely alfanumerikus karaktereket is tartalmazhat. A vállalkozások dönthetnek arról, hogy különböző számsorokat használnak például minden egyes fióktelep vagy minden egyes értékesítési típus vagy minden egyes vevő, illetve megrendelő szerint, és ez vonatkozik az önszámlázással kiállított számlákra vagy a harmadik felek által kibocsátott számlákra is.

Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy az egyszerűsített számlák esetében sorszámokat írnak elő, a különböző számsorokra vonatkozó alap megegyezik a héa-t részletező számlával.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: C-2**

Téma: Pénzforgalmi elszámolás

Hivatkozás: 226. cikk

7a. ha az adófizetési kötelezettség a 66. cikk b) pontjának megfelelően az ellenérték kézhezvételének időpontjában keletkezik, és az adólevonás joga abban az időpontban keletkezik, amikor a levonható adó megfizetési kötelezettsége keletkezik, a „pénzforgalmi elszámolás” kifejezés;

Megjegyzések:

A pénzforgalmi elszámolás lehetővé teszi, hogy a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója a héa-t abban az adózási időszakban vallja be, amikor a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékét megkapja, illetve amikor az megtörténik. Annak érdekében, hogy a termék beszerzője, illetve a szolgáltatás igénybevevője tudja, hogy a héa mikor vonható le, a termék értékesítőjének, illetve a szolgáltatás nyújtójának a számlán fel kell tüntetnie, hogy „pénzforgalmi elszámolást” alkalmaz.

A termék értékesítőjének, illetve a szolgáltatás nyújtójának két feltételt kell teljesítenie ahhoz, hogy a számlán feltüntethesse a „pénzforgalmi elszámolás” kifejezést.

1. A termék értékesítője, illetve a szolgáltatás nyújtója megfelel a feltételeknek, és pénzforgalmi elszámolást alkalmaz.

2. Az ilyen pénzforgalmi elszámolást alkalmazó adóalany vevőjének, illetve megrendelőjének a héa-levonási joga abban az időpontban keletkezik, amikor a termék értékesítőjének, illetve a szolgáltatás nyújtójának az adófizetési kötelezettsége keletkezik.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: C-3**

Téma: Adómentes értékesítések és szolgáltatások

Hivatkozás: 226. cikk

11. adómentesség esetén az ezen irányelv alkalmazandó rendelkezésére vagy a megfelelő nemzeti rendelkezésre történő hivatkozás, illetve bármilyen más utalás arra, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adómentes;

Megjegyzések:

Az adóalany adómentes értékesítés vagy szolgáltatás esetén (megjegyzés: az adómentes értékesítésekre, illetve szolgáltatásokra bizonyos esetekben „héamentes” értékesítéseként, illetve szolgáltatásokként is hivatkoznak, ha héalevonási jog áll rendelkezésre) választhat, hogy a héa-irányelv megfelelő cikkére vagy a nemzeti jogszabályra való hivatkozást tünteti fel, vagy más hivatkozást is választhat, amely bizonyítja, hogy a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás adómentes. Abban az esetben, ha az adóalany az egyéb hivatkozások mellett dönt, az „adómentes” kifejezés elegendő arra való hivatkozásként, hogy a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás adómentes. Adott esetben más kifejezés is használható.

Amennyiben a termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás fordított adózás alá esik, és az adott termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás az adózás szerinti tagállamban szintén adómentes, elegendő a 226. cikk 11a. pontjában szereplő „fordított adózás” kifejezés feltüntetése.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: C-4**

Téma: A héa összegének átváltása nemzeti pénznemre

Hivatkozások: 91. és 230. cikk

91. cikk második albekezdése

A fentiek helyett a tagállamok elfogadják az Európai Központi Bank által az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában közzétett legutolsó átváltási árfolyam alkalmazását. Az eurótól eltérő fizetőeszközök közötti átváltást az egyes fizetőeszközök euróhoz viszonyított árfolyamának alkalmazásával kell végezni. A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany értesítse őket e lehetőség igénybevételéről.

230. cikk

A számlán szereplő összegeket bármilyen fizetőeszközben ki lehet fejezni, feltéve, hogy a számlán a fizetendő vagy helyesbítendő héa összege – a 91. cikkben meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával – a tagállam nemzeti fizetőeszközében szerepel.

Megjegyzések:

Amennyiben a 230. cikk szerint a számlán szereplő héa összegét átváltják nemzeti pénznemre, és ez az Európai Központi Bank (EKB) által közzétett átváltási árfolyamon történik, az erről szóló értesítést előíró tagállam csak egy értesítést írhat elő, mielőtt az adóalany megkezdje az EKB árfolyamának alkalmazását.

Az adóalany számára nem írják elő, hogy minden számlára az EKB átváltási árfolyamát alkalmazza, még abban az esetben sem, ha a tagállam előírja az EKB árfolyamának alkalmazásáról szóló értesítést.

A 230. cikk a számlán való hivatkozásra, például az alkalmazott átváltási árfolyamra vagy az átváltási módra vonatkozóan semmilyen követelményt nem engedélyez, mivel ezek a 226. cikkben előírt adatokon túlmutatnának.

Téma: Egyszerűsített számlák

Hivatkozás: 226b. cikk

A 220a. cikk, valamint a 221. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kibocsátott egyszerűsített számlák tekintetében a tagállamok legalább az alábbi adatok feltüntetését követelik meg:

- a) a számla kibocsátásának dátuma;*
- b) a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalany azonosítása;*
- c) az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások azonosítása;*
- d) a fizetendő héa összege vagy az annak kiszámításához szükséges adatok;*
- e) ha a kibocsátott számla a 219. cikk értelmében számlának tekintendő dokumentum vagy üzenet, konkrét és egyértelmű hivatkozás erre az eredeti számlára, és a módosításra kerülő adatok.*

A számlákon a 226., a 227. és a 230. cikkben említettektől eltérő adat feltüntetése nem követelhető meg.

Megjegyzések:

Az adóalany által kibocsátható egyszerűsített számla tartalmának legalább a 226b. cikkben meghatározott adatokat kell tartalmaznia, miközben a 226. cikk nem minden adatát kell tartalmaznia, ellenkező esetben a vállalkozásra nehezedő terhek csökkentésére irányuló célkitűzés nem teljesül. Az egyszerűsített számlán a 226. cikkben említetteken felüli adat feltüntetése nem megengedett.

Ez vonatkozik a 220a. cikk alapján a 100 EUR-nál alacsonyabb összegek vagy jóváírások, a 238. cikk alapján a tagállamok és a héa-bizottság közötti konzultációt követően, valamint a 221. cikk (1) és (2) bekezdése alapján a B2C termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások vagy az adómentes biztosítási és pénzügyi szolgáltatások esetében engedélyezett egyszerűsített számlákra.

Az egyszerűsített számlák azonban távértékesítések esetén nem megengedettek, kivéve a Közösségen belüli termékértékesítés vagy a határokon átnyúló, fordított adózás alá eső

termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások esetében (a 220a. cikk (2) bekezdése és a 238. cikk (3) bekezdése).

EURÓPAI BIZOTTSÁG
ADÓÜGYI ÉS VÁMUNIÓS
FŐIGAZGATÓSÁG
Közvetett adózás, adóigazgatás
C1. csoport: Héa és egyéb forgalmi adók

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma:**
D

Tárgy: A számlák megőrzése

Háttér és témakörök

Jogalap: a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról szóló, 2010. július 13-i 2010/45/EU tanácsi irányelv

Hivatkozások: 247. és 248a. cikk

Témakörök:

1. 247. cikk – Megőrzési idő
2. 248a. cikk – Fordítás és a számlákon használt nyelvek
3. 247. cikk – Tárolóközeg

Megjegyzések:

A 2010/45/EU irányelvben a számlák megőrzése tekintetében nincsenek jelentős változások. Bizonyos esetekben a számlázási szabályokban másutt, különösen a 233. cikkben bekövetkezett változások hatással vannak a megőrzési szabályok értelmezésére.

Előfordul tehát, hogy szükség van a meglévő szabályok tisztázására.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: D-1**

Téma: Megőrzési idő

Hivatkozás: 247. cikk (1) bekezdése

Az egyes tagállamok meghatározzák azt az időszakot, amely alatt az adóalanyoknak biztosítaniuk kell a tagállam területén végzett termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlák, valamint a tagállam területén letelepedett adóalanyok által kapott számlák megőrzését.

Megjegyzések:

A számlák megőrzési idejét a 247. cikk (1) bekezdésének megfelelően a tagállamok határozzák meg. A 219a. cikk nem érinti a számlák megőrzését.

A tagállam csak akkor írhatja elő a termék értékesítője, illetve a szolgáltatás nyújtója számára a megőrzési időt, ha a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítésének helye az adott tagállamban van. Az egy másik tagállamban adóköteles, például a fordított adózás alá eső termékértékesítést, illetve szolgáltatásnyújtást teljesítő termékértékesítőnek, illetve szolgáltatásnyújtónak a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam megőrzési szabályainak kell megfelelnie.

A terméket beszerző, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany esetében továbbá a számla megőrzési idejét az a tagállam határozza meg, ahol az adott vállalkozás székhelye van.

Készült: 2011/10/05 Legutóbbi szerkesztés: 2011/10/05 **A dokumentum száma: D-2**

Téma: Fordítás és a számlákon használt nyelv

Hivatkozás: 248a. cikk

A tagállamok ellenőrzés céljából előírhatják, hogy a területükön teljesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számlákat, valamint a területükön letelepedett adóalanyok által befogadott számlákat bizonyos adóalanyok tekintetében vagy bizonyos esetekben fordítsák le a tagállam hivatalos nyelvére/nyelveire. A tagállamok mindazonáltal nem írhatják elő általános követelményként a számlák lefordítását.

Megjegyzések:

A számlákon használt nyelv

A héa-ra vonatkozó jogszabály nem írja elő, hogy melyik nyelvet kell használni. Amennyiben nem a nemzeti nyelvet használják, csupán a számlán használt nyelv miatt a tagállam nem korlátozhatja az adólevonási jogot. Ellenőrzés során azonban bizonyos esetekben megkövetelhető a fordítás.

A számlák lefordítása

Ami a 248a. cikk szerinti, a tagállamok rendelkezésére álló lehetőséget illeti, hogy kérhetik a számlák lefordítását, ez csak meghatározott számlák vagy meghatározott, ellenőrzési célból vizsgált adóalanyok esetében alkalmazható. A tagállamok előzetesen nem köthetnek ki általános kötelezettséget, hogy például bizonyos típusú számlák vagy bizonyos adóalanyok által kiállított számlák esetében minden számlát le kell fordítani nemzeti nyelvre.

Téma: Tárolóközeg

Hivatkozás: 247. cikk (2) bekezdése

A 233. cikkben meghatározott követelmények teljesítése érdekében az (1) bekezdésben említett tagállam előírhatja, hogy a számlákat abban az eredeti – papíralapú vagy elektronikus – formájukban őrizzék meg, amelyben küldték vagy rendelkezésre bocsátották azokat. A tagállam szintén előírhatja, hogy a számlák elektronikus tárolása esetén a 233. cikkben meghatározottak szerint elektronikus úton kell megőrizni a számla eredetének hitelességét és tartalmának sértetlenségét biztosító adatokat is.

Megjegyzések:

A 247. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a tagállamok előírják, hogy a számlákat abban az eredeti formájukban őrizzék meg, amelyekben küldték azokat. Ez azt jelenti, hogy előírhatják, hogy a papíralapú számlákat papíralapú formában, az elektronikus számlákat pedig elektronikus formában őrizzék meg.

Az elektronikus számlák esetében ez nem akadályozza meg a formátum megváltoztatását, amire a tárolási technológiák fejlődése miatt gyakran szükség lehet. Minden formátumbeli változásnak meg kell felelnie a 233. cikk (1) bekezdésében említett követelményeknek.

A számlák elektronikus tárolása esetén a 247. cikk (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a tagállamok előírják, hogy elektronikus úton kell megőrizni a számla eredetének hitelességét, tartalmának sértetlenségét és olvashatóságát biztosító adatokat is. Amennyiben az adóalany fokozott biztonságú aláírást vagy EDI-t alkalmaz, az eredet hitelességét és a tartalom sértetlenségét biztosító adatok az ezekhez a konkrét technológiákhoz kapcsolódó adatok lesznek. .

Amennyiben az adóalany a számla és a termékértékesítés, illetve a szolgáltatásnyújtás közötti megbízható ellenőrzési nyomvonalat létesítő üzleti ellenőrzési eljárásokat alkalmaz, a hivatkozott adatok az igazoló dokumentumok adatai. A 233. cikk alapján azonban a vállalkozás választhatja meg, hogy hogyan biztosítja az eredet hitelességét és a tartalom sértetlenségét.

Amennyiben a számlákat papíralapú formában őrzik, az adóalany dönthet úgy, hogy az igazoló dokumentumokat elektronikusan tárolja, de az adóhatóságok erre nem

kötelezhetik. Hasonlóképpen, az elektronikus formában tárolt igazoló dokumentumok esetében nem írható elő, hogy azokat papíralapú formában kell őrizni.

Az adóalanyok üzleti ellenőrzési eljárásaik keretében az igazoló dokumentumok és a számla közötti, általuk végzett ellenőrzéseket megőrizhetik, de ez a héa céljából nem előírás.